

Predmet: *Hrasnica*

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 11/18

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142, st. 1 KZ SRJ

Okrivljeni: Husejin Mujanović

Objavljivanje presude: 06.07.2020.

Nakon većanja i glasanja, sudsko veće je donelo, a predsednik veća, sudija Dejan Terzić, objavio je presudu kojom je optuženi Husein Mujanović oglašen krivim zbog krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 10 godina.

Obrazlažući donetu presudu, predsednik veća je naveo da je tokom postupka utvrđeno da je optuženi vršio nezakonita zatvaranja, nečovečno postupao, naređivao, ali i sam nanosio telesne povrede zatočenim civilima. U ponašanju optuženog stekla su se sva bitna obeležja krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142 KZ SRJ, kao šteta su : postojanje oružanog sukoba, teško kršenje pravila međunarodnog humanitarnog prava, postojanje veze između radnji optuženog i oružanog sukoba, te da je krivično delo počinjeno protiv osoba koje nisu aktivno učestvovala u oružanim sukobima, odnosno protiv zaštićenih lica, kako je to predviđeno Ženevskim konvencijama. U vreme izvršenja krivičnog dela optuženi je bio upravnik pritvora, što svojim iskazima potvrđuju i svedoci, kao npr. Dušan Stanić, a u spisima predmeta postoje i pisani dokumenti. To su službene zabeleške i naredba o razrešenju okrivljenog sa mesta upravnika pritvora. U inkriminisanom periodu bilo je protvoreno oko 30 lica srpske nacionalnosti koja su bila pritvorena samo zbog svoje nacionalne pripadnosti. Niko od njih nije dobio nikakvu odluku o pritvaranju, niti takve odluke postoje. Odluke o napuštanju pritvora zbog odlaska na rad, nisu dokaz da su postojale i odluke o pritvaranju, već su one samo mera obezbeđenja optuženog, obzirom da je vodio brojno stanje zatvorenih. O lošim uslovima u pritvoru svedočili su svi svedoci koji su bili zatvoreni. Svi su naveli da nisu imali dovoljno hrane i vode, da je hrana bila loša i oskudna. Sud je poklonio veru svedocima koji su u svojim iskazima navodili da tokom zatočeništva nisu imali ni adekvatnu medicinsku pomoć. I pored loših uslova u Hrasnici, optuženi je ipak bio dužan da protivrenicima obezbedi bolje uslove. Postojanje loših uslova, uz činjenicu da je optuženi i lično nanosio zatvorenima telesne povrede, govori o njegovom odnosu prema njima. U tom pravcu su i iskazi svedoka koji navode da su se, dolaskom novog upravnika, uslovi poboljšali. Svedok Obrad Milović je posebno govorio o lošim uslovima, navodeći tako da je jedan od zatvorenih pojeo njegovu usirenu krv, jer je bio toliko gladan. Sud je poklonio veru svedocima koji su veoma verno opisali svoja saznanja o događajima vezanim za nanošenje telesnih povreda zatvorenima. Sud nije prihvatio odbranu optuženog da u kritičnom periodu nije bio upravnik pritvora jer je ista opovrgnuta iskazima brojnih svedoka, Vukovića, Stanića, Medića i drugih. Svedok Savo Pejić je detaljno opisao kako je izveden i tučen i kako se u tim trenucima ponašao optuženi. Kako nema dokaza koji bi doveli u pitanje iskaze svedoka, sud je na istim zasnovao svoju odluku o krivici optuženog.